Nr. 34 zawiera wyłącznie Sprawy Lotnictwa Cywilnego.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 35. Warszawa, 1 października 1935 r. Rok XVII

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

183.

Tymczasowa Instrukcja Ministra Komunikacji z dnia 17 września 1935 r. Nr. P. 10/228/9/35 o noszeniu, użyciu i utrzymaniu broni palnej przez organa ochrony kolei.

Zatwierdzam do użytku służbowego uzgodnioną z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (Nr. A. P. 38/108a z dnia 21.VIII. 1935 r.) Tymczasową Instrukcję o noszeniu, użyciu i utrzymaniu broni palnej przez organa ochrony kolei. Unieważniam równocześnie wszelkie wydane w sprawie noszenia, użycia i utrzymania broni instrukcje i zarządzenia.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA

o noszeniu, użyciu i utrzymaniu broni palnej przez organa ochrony kolei.

Część I.

Noszenie broni.

§ 1.

Na podstawie art. 1, ust. 4 Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285) oraz Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1935 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, o uzbrojeniu organów ochrony kolei (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 54) — prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym przysługuje tym organom ochrony kolei, które otrzymają imienne zaświadczenia, wydane przez właściwe dyrekcje okręgowe Kolei Państwowych w porozumieniu z powiatowemi władzami administracji ogólnej.

§ 2.

Uzbrojenie organów ochrony kolei stanowią: karabiny, karabinki i rewolwery albo pistolety automatyczne.

§ 3.

Organa ochrony kolei, upoważnione do noszenia broni palnej podczas służby, powinny być należycie obznajmione ze sposobem obchodzenia się z bronią, z jej użyciem i utrzymaniem.

§ 4.

Każdy organ ochrony kolei, upoważniony do noszenia broni palnej, powinien w czasie pełnienia służby posiadać przy sobie prócz legitymacji służbowej zaświadczenie o prawie noszenia broni podczas służby.

§ 5.

(1) Organ ochrony kolei, upoważniony do noszenia broni palnej, może ją nosić tylko pod-

czas pełnienia służby. Broń otrzymuje za pokwitowaniem przed objęciem służby, a niezwłocznie po skończonej służbie obowiązany jest broń rozładowaną i oczyszczoną wraz z amunicją zwrócić za potwiedzeniem zwrotu.

(2) Organom ochrony kolei, które nie zmieniają się na służbie, jako to: zawiadowcom stacji, kierownikom ekspedycyj, zawiadowcom ajencyj celnych, zawiadowcom odcinków drogowych i sygnałowych i innym, oraz organom ochrony kolei, które zamieszkując oraz pełniąc swą służbę w znacznej odległości od miejsca zbiorowego przechowywania broni, nie mogą za każdym razem pobierać broni i oddawać, można wydać broń na stałe, z warunkiem, że dyrekcje okręgowe K. P. wyjednają dla nich u właściwych powiatowych władz administracji ogólnej imienne pozwolenia na posiadanie i noszenie broni palnej.

(3) Drużyny konduktorskie, zabierające broń palną w drogę, powinny zaraz po przyjeździe do stacji krańcowej złożyć broń i amunicję w pomieszczeniu na ten cel przeznaczonem. Po odbiór tej broni drużyny konduktorskie mają się zgłaszać bezpośrednio przed powrotnym odjazdem do stacji macierzystej. W czasie powrotu ze służby drużyny konduktorskiej luzem rozładowaną broń i amunicję przewozi się w wagonie służbowym tego samego pociągu, którym wraca drużyna konduktorska.

§ 6.

Posiadanie i noszenie broni palnej, stanowiącej własność danego organu ochrony kolei, normują obowiązujące w tej mierze ogólne przepisy administracyjne. Organom ochrony kolei, posiadającym własną broń palną, zabrania się noszenia tej broni poza służbą na pasie głównym lub w inny sposób, stanowiący regulaminową oznakę pełnienia służby.

Część II.

Obchodzenie się z bronią.

§ 7.

Odchodząc na służbę, organ ochrony kolei po sprawdzeniu, czy broń należycie funkcjonuje, powinien, zachowując wszelkie środki ostrożności, naładować ją i zamknąć bezpiecznik.

§ 8.

Organowi ochrony kolei nie wolno w czasie służby rozstawać się z bronią, ani oddawać jej nawet na chwilę do rąk osób niepowołanych.

§ 9.

(1) Dla uniknięcia nieszczęśliwych wypadków należy wszelką broń palną zawsze i stale uważać za naładowaną. Przy każdem zetknięciu się z bronią palną należy zachowywać najdalej posunięte środki ostrożności, a mianowicie:

1) ładować i rozładowywać broń bezpośrednio przed służbą, w miejscu i w chwili jej rozpoczęcia, i tak samo po jej ukończeniu. Podczas ładowania i rozładowywania broni wylot lufy powinien być tak skierowany, aby wystrzał przypadkowy nie wyrządził nikomu szkody;
2) nabijać broń wolno tylko w razie konieczności oddania strzału w przypadkach określonych w § 10;
3) po każdem rozładowaniu broni należy sprawdzić, czy w lufie nie pozostał nabój;
4) przed oddaniem broni poza wartownię innemu obejmującemu służbę organowi ochrony kolei, należy:
   a) broń krótką rozładować,
   b) broń długą także rozładować i zostawić otwarty zamek;
5) nie należy ładować broni bez potrzeby; broń naładowaną trzymać stale zabezpieczoną;
6) na wartowni karabiny na stojakach powinny stać z otwartemi zamkami.

Część III.

Użycie broni.

§ 10.

(1) Organa ochrony kolei, upoważnione do noszenia broni palnej podczas służby, mogą z niej zrobić użytek, w myśl art. 5 Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. z dnia 15III. 1934 r. Nr. 32, poz. 285), w następujących przypadkach:

1) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego życiu, zdrowiu lub wolności organu mającego prawo noszenia broni, albo też osób pozostających pod jego opieką, po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu, chyba, że wszelka zwłoka grozi niebezpieczeństwem dla życia;
2) w celu odparcia niebezpiecznego napadu lub zamachu, zagrażającego mieniu kolejowemu lub mieniu powierzonemu kolei, po trzykrotnem wezwaniu przedtem do zaniechania napadu lub zamachu;
3) w celu udaremnienia ucieczki niebezpiecznego przestępcy, schwytanego na gorącym uczynku, lub winnego popełnienia jednego z przestępstw, wymienionych w kodeksie karnym w artykułach:

215. „§ 1. Kto sprowadza niebezpieczeństwo pożaru, zalewu, zawalenia się budowli albo katastrofy w komunikacji lądowej,

wodnej lub powietrznej, podlega karze więzienia.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do roku lub grzywny".

223. „Kto utrudnia lub uniemożliwia powszechne korzystanie z urządzeń użyteczności publicznej, przeznaczonych do komunikacji publicznej lub publicznego porozumiewania się, podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu".

257. „§ 1. Kto zabiera innej osobie cudze mienie ruchome w celu przywłaszczenia, podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a gdy sprawca z nędzy zabrał celem użycia małej wartości przedmiot pierwszej potrzeby — nawet od kary uwolnić.

§ 3. Jeżeli przestępstwo popełniono na szkodę osoby najbliższej, ściganie następuje na wniosek pokrzywdzonego".

258. „Kto używa przemocy albo grozi użyciem natychmiastowego gwałtu na osobie, aby utrzymać się w posiadaniu cudzego mienia ruchomego, zabranego komu innemu w celu przywłaszczenia, lub aby uniknąć bezpośredniego pościgu, podlega karze więzienia do lat 10".

259. „Kto zabiera innej osobie cudze mienie ruchome w celu przywłaszczenia, używając przemocy albo grożąc użyciem natychmiastowego gwałtu na osobie albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze więzienia".

263. „§ 1. Kto cudze mienie uszkadza albo czyni niezdatnem do użytku, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary.

§ 3. Jeżeli przestępstwo, określone w § 1, popełnione zostało przez użycie ognia, materjałów wybuchowych lub łatwopalnych, sprawca podlega karze więzienia do lat 5.

§ 4. W przypadkach, określonych w § 1 i 2, ściganie odbywa się z oskarżenia prywatnego, jeśli nie naruszono interesu publicznego".

po jednorazowem wezwaniu przedtem do zaniechania ucieczki, z zagrożeniem strzelania, i po jednorazowym strzale w powietrze lub bezskutecznem użyciu innego środka w celu zapobieżenia ucieczce.

(2) Za niebezpieczny napad lub zamach, zagrażający życiu lub zdrowiu upoważnionego do noszenia broni albo też osób pozostających pod jego opieką, należy uważać każde czynne zagrożenie życiu lub zdrowiu, niebezpieczne ze względu na użycie narzędzia, widoczną przewagę siły fizycznej lub przewagę liczebną napastników.

(3) Niebezpiecznym zamachem, zagrażającym wolności organu ochrony kolei, jest usiłowanie pozbawienia lub ograniczenia jego wolności osobistej w celu udaremnienia spełnienia czynności służbowej.

(4) Za niebezpieczny zamach na wolność osoby, pozostającej pod opieką organu ochrony kolei, należy uważać każde usiłowanie pozbawienia lub ograniczenia jej wolności osobistej w celu ułatwienia sobie popełnienia przestępstwa lub dopuszczenia się na niej gwałtu.

(5) Za niebezpieczny napad lub zamach, zagrażający mieniu kolejowemu lub mieniu powierzonemu kolei, należy uważać:

a) napad lub zamach na budynki, inne budowle i tabor kolejowy, umyślne uszkodzenie torów, mostów kolejowych, telegrafów, telefonów, znaków sygnałowych i t. p.;
b) napad lub zamach podczas katastrof kolejowych lub klęsk żywiołowych na mienie kolejowe lub powierzone kolei;
c) rabunek i kradzież ładunków z magazynów lub z wagonów podczas biegu albo postoju pociągu;
d) rabunek i kradzież dokumentów państwowych.

§ 11.

(1) Użycie broni może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnieniu czynu przestępnego lub ucieczce niebezpiecznego przestępcy nie można zapobiec innemi środkami. Ma ono na celu nie pozbawienie życia przestępcy, lecz tylko uniemożliwienie mu spełnienia czynu przestępnego, obezwładnienie albo zapobieżenie ucieczce, i to z możliwie najmniejszą dla niego szkodą.

Organ ochrony kolei, zmuszony do użycia broni, obowiązany jest celować w ręce lub nogi.

(2) Przed użyciem broni należy wyczerpać wszelkie inne rozporządzalne środki, które mogą uniemożliwić dokonanie czynu przestępnego (wezwanie do zatrzymania się albo zaniechania czynu przestępnego, bezpośredni pościg, użycie siły fizycznej, np. obezwładnienie za pomocą chwytu, odparcie napadu kolbą karabinową lub bagnetem, strzał ostrzegawczy w górę i t. p.), z wyjątkiem jednak takich przypadków, kiedy wszelka zwłoka groziłaby niebezpieczeństwem dla organu ochrony kolei lub osób trzecich, albo też zagrażała wybuchem, katastrofą lub pożarem.

W razie napadu na pociąg będący w biegu, obowiązuje dwukrotny ostrzegawczy wystrzał w górę.

(3) Decyzja użycia broni powinna być powzięta rozważnie i zgodnie z przepisami. Niewłaściwe użycie broni powoduje, obok odpowiedzialności karno-sądowej, także odpowiedzialność służbową.

§ 12.

W razie konieczności użycia broni palnej organ ochrony kolei powinien zachować jaknaj-

dalej posuniętą ostrożność, by strzał nie zagrażał bezpieczeństwu życia ani zdrowia osób trzecich. Z tej przyczyny należy, o ile tylko można, starać się unikać użycia broni palnej w miejscach większego skupienia ludzi lub zabudowań, a gdy zajdzie konieczność użycia broni, należy baczyć, by przynajmniej na linji strzału nie znajdowały się osoby postronne lub budynki mieszkalne.

§ 13.

(1) O każdym wypadku użycia broni palnej i ilości strzałów organ ochrony kolei jest obowiązany złożyć niezwłocznie swojej władzy przełożonej pisemny meldunek z podaniem czasu, miejsca, okoliczności i skutków użycia broni, ilości wystrzelonej amunicji i świadków zajścia. Do meldunku należy w miarę możności dołączyć łuski po wystrzelonych nabojach. Odpis meldunku winien być bezzwłocznie przesłany do najbliższego organu Policji Państwowej.

(2) Dla stwierdzenia, czy użycie broni było zgodne z obowiązującemi przepisami, właściwa władza przeprowadza natychmiast szczegółowe dochodzenia, ażeby ustalić i wyjaśnić okoliczności, które spowodowały użycie broni.

§ 14.

(1) Jeżeli wynikiem użycia broni było zranienie człowieka, to organ ochrony kolei obowiązany jest udzielić zranionemu doraźnej pomocy, wezwać do niego pomoc lekarską i zawiadomić o wypadku miejscową władzę kolejową lub najbliższy organ ochrony kolei oraz najbliższy posterunek Policji Państwowej.

(2) W razie spowodowania śmierci skutkiem użycia broni, należy również zawiadomić natychmiast o wypadku władzę przełożoną oraz najbliższy posterunek Policji Państwowej. Do czasu przybycia organu Policji Państwowej należy zabezpieczyć nietykalność zwłok, a miejsce wypadku od zatarcia śladów.

Część IV.

Utrzymanie broni.

§ 15.

(1) Organa ochrony kolei, którym powierzono broń do użytku służbowego lub przechowywania, obowiązane są czuwać nad utrzymaniem jej w dobrym stanie, mianowicie:

1) przechowywać ją odpowiednio,
2) obchodzić się z nią umiejętnie oraz
3) czyścić ją często i dokładnie.

§ 16.

(1) Broń służbową organów ochrony przechowuje się:

1) na wartowniach lub w magazynach broni,
2) w lokalach indywidualnie oznaczonych przez dyrektorów kolei, szczególnie narażonych na niebezpieczeństwo napadu, jeżeli lokale te czynne są dla publiczności przez całą lub większą część doby i posiadają stałą obsługę (np. kasy k. p.),
3) w mieszkaniach prywatnych tych organów, które mają pozwolenie na posiadanie i noszenie broni (§ 5 ust. 2).

(2) Pomieszczenia przeznaczone na przechowywanie broni powinny odpowiadać następującym warunkom:

1) powinny być suche,
2) zabezpieczone od ognia,
3) zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych,
4) posiadać na broń długą stojaki, na broń krótką półki.

§ 17.

Za broń palną służbową, wydaną imiennie odpowiedzialny jest całkowicie ten, na którego imię zostało wydane pozwolenie na posiadanie i noszenie broni.

Za broń palną służbową, zbiorowo przechowywaną w magazynach broni lub na wartowniach, albo wyznaczoną na stałe do lokali służbowych, odpowiedzialny jest kierownik danego urzędu kolejowego.

§ 18.

(1) Organa ochrony kolei, którym powierzono służbowo broń palną, obowiązane są obchodzić się z nią z jaknajwiększą troskliwością.

(2) Dobre i troskliwe obchodzenie się z bronią polega na przestrzeganiu następujących wskazówek:

1) nie wolno pod żadnym pozorem uderzać bronią o cokolwiek, upuszczać jej na ziemię, opierać muszką o ścianę, zawieszać na pasie lub w inny sposób narażać na uderzenie;
2) poza służbą broń długa powinna być ustawiona na mocnych stojakach, broń krótka, umieszczona w futerałach, ułożona na półkach;
3) nie wolno spuszczać iglic bez ćwiczebnego naboju w lufie;
4) w magazynie zamki powinny być zamknięte, wyloty lufy zabezpieczone ochraniaczami lub miękką szmatką, nasyconą wazeliną, iglice muszą być spuszczone;
5) pamiętać przed ładowaniem, aby lufa broni była czysta, wylot lufy wolny od ochraniacza lub zatyczki;
6) nie wolno pod żadnym pozorem zdejmować ani odkręcać części karabinu, należącej do okucia. Rozbierać można tylko zamki, przyrządy podające i stemple;
7) rozbierając i składając broń nie używać siły;
8) nie zamieniać części nawet dwóch jednakowych typów broni;
9) przy przenoszeniu broni powinny być zawsze zachowane środki ostrożności,

zabezpieczające broń od uderzeń. Jeden człowiek może nieść najwyżej dwa karabiny;

10) przy przewożeniu broń powinna być zabezpieczona od uderzeń przez odpowiednie opakowanie;

11) nie naprawiać broni samowolnie.

§ 19.

(1) Organa ochrony kolei obowiązane są utrzymywać broń w czystości.

(2) Do utrzymywania czystości broni obowiązują następujące wskazówki:

1) broń powinna być wyczyszczona dokładnie po każdem użyciu do służby;

2) czyszczenia broni po służbie nie wolno odkładać na czas późniejszy;

3) broń należy czyścić miękkiemi szmatami i pakułami oraz wazeliną. Lufy karabinów czyści się na łożyskach do czyszczenia karabinów, wyciorami i sznurami;

4) przy czyszczeniu luf należy zwracać uwagę, aby nie powodować zbytecznego wycierania stali u wlotu i wylotu lufy. Lufę należy zawsze czyścić od strony wlotu;

5) nie wolno używać do czyszczenia broni materjałów twardych, rysujących, żrących oraz zawierających wodę (stali, żelaza, metalów, szmerglu, miału ceglanego, wszelkich kwasów, tłuszczów z kwasami, nafty, tłuszczów zawierających wodę i t. p.);

6) broń przeznaczona do służby powinna być po oczyszczeniu lekko posmarowana tłuszczem, broń przeznaczona do magazynu—grubo posmarowana wazeliną.

§ 20.

(1) Każdy organ ochrony kolei jest odpowiedzialny za całość i czystość powierzonej mu broni.

(2) Przed objęciem służby organ ochrony kolei powinien zbadać, czy broń jest kompletna, czy nie jest uszkodzona, czy jest czysta. Jeżeli nie odpowiada tym warunkom, nie może być wydana na służbę.

(3) O wszelkich zauważonych brakach i uszkodzeniach, powstałych na służbie z winy lub bez winy odpowiedzialnego za broń, powinien on natychmiast meldować swemu bezpośredniemu przełożonemu.

(4) Uszkodzenie broni, spowodowane brakiem nadzoru, niedbalstwem lub złem obchodzeniem się z nią, pociąga za sobą odpowiedzialność służbową i materjalną winnego.

Część V.

Znajomość instrukcji.

§ 21.

Każdy organ ochrony kolei przed upoważnieniem go do noszenia i użycia broni palnej w czasie służby ochrony kolei, powinien bardzo dokładnie i szczegółowo znać niniejszą instrukcję.

184.

Tymczasowa Instrukcja Ministra Komunikacji z dnia 13 września 1935 r. Nr. P. 10/229/7/35 o nakładaniu grzywien doraźnemi nakazami karnemi przez organa ochrony kolei.

Zatwierdzam do użytku służbowego uzgodnioną z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (Nr. A. P. 106/156 z dnia 27.VIII. 1935 r.) Tymczasową Instrukcję o nakładaniu grzywien doraźnemi nakazami karnemi przez organa ochrony kolei.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA

o nakładaniu grzywien doraźnemi nakazami karnemi przez organa ochrony kolei.

Część I.

§ 1.

(1) Na podstawie art. 1 ust. (2), art. 2 pkt. 1 i art. 3 Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 285), oraz rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 961), organa ochrony kolei mają prawo nakładać grzywny doraźnemi nakazami karnemi.

(2) Prawo to służy tylko tym organom ochrony kolei, którym na wniosek właściwych dyrekcyj okręgowych kolei państwowych, powiatowe władze administracji ogólnej wydadzą odpowiednie upoważnienia.

§ 2.

Organa ochrony kolei nakładają grzywny doraźnemi nakazami karnemi na osoby, dopuszczające się wykroczenia przeciw przepisom o porządku na kolejach, wtedy tylko, gdy winnego wykroczenia przeciw przepisom schwytano na gorącym uczynku, albo gdy niema wątpliwości co do osoby winnej wykroczenia i jeśli winny wykroczenia zgodzi się uiścić bezzwłocznie grzywnę.

§ 3.

Uiszczenie grzywny nakładającemu ją organowi ochrony kolei czyni nakaz prawomocnym.

§ 4.

(1) Jeżeli wykraczający przeciw przepisom o porządku na kolejach odmówi bezzwłocznego i bezpośredniego uiszczenia grzywny, to

od zastosowania doraźnego nakazu karnego należy odstąpić, winnego zaś wylegitymować lub w inny sposób stwierdzić tożsamość jego osoby i sporządzić według załączonego wzoru Nr. 5, doniesienie. W doniesieniu powinno być zaznaczone, że winny nie zgodził się na uiszczenie grzywny.

(2) Doniesienie należy przedstawić kierownikowi miejscowego odcinka ochrony kolei, który przesyła je do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 5.

W razie niemożności stwierdzenia tożsamości winnego i odmowy dobrowolnego udania się do najbliższego organu policji państwowej, żandarmerji lub warty wojskowej, organ ochrony kolei ma prawo zatrzymać winnego i przymusowo doprowadzić do powyższych organów w sposób przewidziany w tymczasowej instrukcji strażniczej.

§ 6.

Nie wolno nakładać grzywny doraźnym nakazem karnym, jeżeli osoba wykraczająca przeciw przepisom o porządku na kolejach wyrządziła przez swój czyn szkodę materjalną, lub popełniła odnośnie do komunikacji kolejowej, mienia kolejowego lub mienia powierzonego kolei jedno z przestępstw, wyszczególnionych w kodeksie karnym w artykułach:

215 (o sprowadzeniu niebezpieczeństwa pożaru, zawalenia się budowli albo katastrofy w komunikacji kolejowej);
223 (o utrudnianiu lub uniemożliwieniu korzystania z urządzeń kolejowych);
257 (o kradzieży);
258 (o kradzieży rozbójniczej);
259 (o rozboju);
263 (o uszkodzeniu cudzego mienia);
265 (o jeździe koleją bez biletu).

§ 7.

Organa ochrony kolei powinny unikać szablonowego i masowego nakładania grzywien. Należy raczej przez pouczenie nakłaniać obywateli do przestrzegania przepisów o porządku na kolejach.

§ 8.

(1) Powiatowe władze administracji ogólnej zaopatrują organa ochrony kolei w ostemplowane druki doraźnych nakazów karnych.

(2) Otrzymane od powiatowej władzy administracji ogólnej bloczki doraźnych nakazów karnych winny być objęte dokładnemi wykazami według przepisów rachunkowo-kasowych, stanowiących część II niniejszej Tymczasowej Instrukcji.

§ 9.

(1) Doraźne nakazy karne, zależnie od rodzaju wykroczenia, przewidują grzywny w wysokości 1, 2 i 5 zł.

(2) Wysokość nałożonej przez organa kolei grzywny nie może być wyższa od określonej w doraźnym nakazie karnym.

§ 10.

Doraźne nakazy karne są w zasadzie bezimienne. Na żądanie ukaranego, należy w nakazie karnym wypisać jego imię i nazwisko.

§ 11.

(1) Przy nakładaniu grzywny organa ochrony kolei obowiązane są podkreślić w nakazie karnym ołówkiem tuszowym wykroczenie, za które została wymierzona grzywna, opatrzyć nakaz datą i swoim podpisem, poczem wręczyć nakaz ukaranemu. Na grzbiecie doraźnego nakazu należy zapisać liczbę punktu określającego wykroczenie oraz datę ukarania.

(2) Manipulację rejestracyjną i rachunkową doraźnych nakazów karnych zawiera część II niniejszej Instrukcji.

§ 12.

Nadzór nad wykonywaniem doraźnego orzecznictwa karnego sprawują powiatowe władze administracji ogólnej.

Właściwi przełożeni wykonują stałą kontrolę nad postępowaniem organów ochrony kolei w zakresie wymierzania kar doraźnych, a w szczególności sprawdzają wykazy i kwoty, uzyskane w tej drodze oraz terminowe wpłacanie pobranych grzywien.

Część II.

Przepisy rachunkowo-kasowe, dotyczące pobierania grzywien nakładanych doraźnemi nakazami karnemi przez organa ochrony kolei.

§ 1.

Kierowników odcinków ochrony kolei albo rejonów ochrony kolei, nie dzielących się na odcinki, zaopatrują w formularze (bloczki) doraźnych nakazów karnych właściwe powiatowe władze administracji ogólnej. Wymienione formularze są zbroszurowane w bloczki po 50 sztuk. Bloczki opatrzone są kolejnemi numerami, formularze zaś w każdym bloczku mają podwójny numer w formie ułamka, t. j. Nr. $\frac{\text{bloczku}}{\text{formularza}}$. Jeden z tych numerów (u góry) wskazuje numer właściwego bloczka, drugi zaś (u dołu) numer kolejny formularza w bloczku, t. j. jeden z kolejnych numerów od Nr. 1 do Nr. 50.

§ 2.

(1) Formularze doraźnych nakazów karnych podlegają ścisłemu zarachowaniu, należy je więc przechowywać w odpowiednio zabezpieczonem miejscu pod zamknięciem. Przychód i rozchód bloczków doraźnych nakazów karnych w oddzielnym wykazie ogólnym według załączonego wzoru Nr. 1 prowadzą kierownicy odcinków ochrony kolei, albo rejonów nie dzie-

łących się na odcinki, osobiście lub przez pracowników, których do tego upoważnili.

(2) Oprócz wykazu ogólnego bloczków nakazów karnych prowadzą oni również wykaz szczegółowy według wzoru Nr. 2. W wykazie szczegółowym należy otwierać konta oddzielnych organów ochrony kolei. Konta te obciąża się bloczkami doraźnych nakazów karnych zapisanemi na rozchód w wykazie ogólnym, wypełniając rubryki od 1 do 5 włącznie.

§ 3.

Bloczki doraźnych nakazów karnych są opatrzone okrągłą pieczęcią powiatowej władzy administracji ogólnej w taki sposób, że jedna połowa pieczęci jest odciśnięta na samym nakazie karnym, druga zaś na grzbiecie. Dla łatwiejszego ustalenia, skąd pochodzi dany nakaz karny, przed wydaniem bloczków do rąk organów ochrony kolei, upoważnionych do nakładania grzywien, na odwrotnej stronie każdego formularza nakazu karnego powinna być odciśnięta pieczęć właściwej jednostki służbowej P. K. P.

§ 4.

Uzyskaną z nakazów karnych gotówkę organa ochrony kolei, po ukończeniu służby, składają łącznie z raportem, wzór Nr. 3, właściwemu kierownikowi ochrony kolei, lub pracownikowi przez niego upoważnionemu i otrzymują na grzbiecie ostatniego zużytego formularza nakazu pokwitowanie danego urzędu następującej treści:

„gotówkę przyjęto w ogólnej sumie . . . . zł . . . . według raportu Nr. . . . . z dnia . . . . 193 . . . r"

Uwagę tę należy opatrzyć podpisem przyjmującego gotówkę.

Raporty takie służą za podstawę do uznania właściwych kont w wykazie Nr. 2 sumami wyrachowanemi.

§ 5.

Grzywny pobrane na podstawie doraźnych nakazów karnych należy wpłacać do 7 dni, na dochód z urzędu wojewódzkiego (budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — „grzywny"), do kasy miejscowego urzędu skarbowego. Wpłacanie powyższych sum pieniężnych za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności jest dozwolone tylko wtedy, gdy w danej miejscowości niema urzędu skarbowego. Przy wpłacaniu grzywien za pośrednictwem P. K. O. należy z sumy pobranych grzywien potrącać koszta manipulacyjne P. K. O. W ten sposób suma wpłacona plus opłacone koszta P. K. O. dadzą sumę grzywien pobranych. Wpływy z nakazów karnych z końca okresu budżetowego należy wpłacać najpóźniej w ostatnim dniu tego okresu.

§ 6.

Kierownicy odcinków kolei, albo rejonów niedzielących się na odcinki przesyłają do dnia 10-go każdego miesiąca właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej sprawozdanie o pobranych i wpłaconych w ubiegłym miesiącu sumach (wzór Nr. 4); potwierdzenia wpłat przechowują u siebie do dyspozycji organów kontrolujących. Sprawozdania te, po uprzedniem skontrolowaniu, służą powiatowej władzy administracji ogólnej za podstawę do uznania sumami wyrachowanemi właściwych kont w wykazie wzór Nr. 2.

§ 7.

(1) Wszystkie dokumenty i wykazy należy przechowywać w porządku do dyspozycji organów, mających prawo dokonywania kontroli.

(2) Na dokumentach należy oznaczać stronę i pozycję zapisu w wykazie wzór Nr. 2, poczem należy je przechowywać w kolejnym porządku zapisów w oddzielnych skoroszytach na każde z wymienionych kont.

§ 8.

Zużyte bloczki doraźnych nakazów karnych należy za pokwitowaniem zwracać właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 9.

Osoby dokonywujące czynności inspekcyjnych obowiązane są kontrolować całą akcję poboru grzywien na podstawie doraźnych nakazów karnych, w szczególności zaś sprawdzać prawidłowość zapisów oraz stan gotówki i formularzy nakazów.

Wzór Nr. 1.

WYKAZ OGÓLNY

przychodu i rozchodu formularzy doraźnych nakazów karnych.

Przychód						Rozchód						
Nr. porządkowy wpisu	Data (dzień miesiąc rok) i Nr. pisma przy którem otrzymano formularze	Nazwa urzędu lub nazwisko osoby, od których są formularze nakazów karnych	Ilość bloczków			Nr. porządkowy wpisu	Data (dzień, miesiąc, rok)	Imię i nazwisko organu ochrony kolei, otrzymującego formularze doraźnych nakazów karnych	Ilość bloczków			Pokwitowanie
			1 zł	2 zł	5 zł				1 zł	2 zł	5 zł	

Wzór Nr. 2.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY

formularzy doraźnych nakazów karnych, wydanych do wyliczenia i wyliczonych

konto..

(imię i nazwisko osoby upoważnionej do karania)

Wydano do wyliczenia										Wyliczono
1	2	3	4			5	6		7	8
Nr. porządkowy	Data	Nr. porządkowy rozchodu w wykazie ogólnym (§ 2 Instr.)	Ilość bloczków do wyliczenia			Kwota do wyliczenia	Sprawozdanie lub raport		Kwota wyliczona	Uwagi
			1 zł	2 zł	5 zł		Data	Nr.		

Wzór Nr. 3.

Nr. ....
(podać Nr. konta według wykazu wzór Nr. 2)

RAPORT PIENIĘŻNY Nr. ....

z pobranych gotówką grzywien, nałożonych doraźnemi nakazami karnemi

z dnia .... **m-ca** .... **193**.... **r.**

pełniącego służbę od godz. .... **do godz.** ....

Nr. legitymacji	Imię i nazwisko organu ochrony kolei	Za zużyte formularze nakazów karnych						Razem suma
		po 1 zł		po 2 zł		po 5 zł		
		od Nr.	do Nr.	od Nr.	do Nr.	od Nr.	do Nr	
								zł .... (słowami) .... podpis

Wzór Nr. 4.

S p r a w o z d a n i e Nr.......................

o pobranych i wpłaconych z doraźnych nakazów karnych
za miesiąc maj 1934

Nr. kolejny zapisu	T r e ś ć	Ilość dokumentów	K w o t a	
			szczegółowa	ogólna
	I. Grzywny pobrane			
1	Z bloczku Nr...... kwity od Nr. 3 do Nr. 17 wł. 1 zł.		15.—	
2	" " " " " " 7 " " 10 " 2 zł.		8.—	
3	" " " " " " 23 " " 50 " 5 zł.		140.—	163. –
	II. Sumy wpłacone			
1	dn. 2.V.34 do Urzęd. Skarb. albo na konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności Nr..............	1	24.—	
2	" 3.V.34 " " " " "	1	32.—	
3	" 12.V.34 " " " " "	1	12.—	
4	" 18.V.34 " " " " "	1	22.—	
5	" 22.V.34 " " " " "	1	16.—	
6	" 29.V.34 " " " " "	1	27.—	
7	" 31.V.34 " " " " "	1	30.—	163.—

Słowami: sto sześćdziesiąt trzy zł.

Ogółem ukarano..............................osób.

Nazwa urzędu składającego sprawozdanie.

Podpis kierownika urzędu

Data..

Nr. konta..

Wzór Nr. 5.

Wzór doniesienia.

....
(oznaczenie władzy lub organu urzędowego)

.... dnia .... 193...... r.

DONIESIENIE

1. Imię i nazwisko sprawcy czynu, imiona rodziców, wyznanie, stan rodzinny.

2. Wiek sprawcy czynu, pełnoletniego, nieletniego (art. 6 prawa o wykr.) — na podstawie oświadczenia, czy dokumentu.

3. Zawód.

4. Stosunki majątkowe (źródła utrzymania i t. p.).

5. Miejsce zamieszkania (adres).

6. Opis czynu w streszczeniu (data, miejsce, rodzaj czynu i t. p.).

7. Naruszony przepis prawny.

8. Imiona i nazwiska świadków i miejsce ich zamieszkania.

9. Sposób ujawnienia wykroczenia (czy doniesienie opiera się na własnem spostrzeżeniu donoszącego, czy też na innych danych ewent. jakich)?

10. Dowody rzeczowe.

11. Dane dodatkowe.

....
(Imię i nazwisko, stopień służbowy sporządzającego doniesienie)

UWAGA: W rubryce 11 umieszcza się dane o przypuszczalnych powodach popełnienia wykroczenia, zachowaniu się sprawcy czynu, czy i kto podżegał sprawcę czynu do popełnienia wykroczenia i t. p.

(pieczęć)

Nr. ....

....
(podpis kierownika odcinka ochrony kolei)

Dnia ....

WYKAZ WYKROCZEŃ

przeciw przepisom porządku na kolejach z uwzględnieniem wysokości grzywien.

(Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 961, Dz. Urz. M. K. Nr. 2, poz. 10 z 1935 r.).

L. p.	Paragraf i ustęp rozporządzenia M. K. o porządku na kolejach	Nazwa wykroczenia	Wysokość grzywny	Uwagi
1	1 (1)	Przechodzenie, przejeżdżanie, przepędzanie zwierząt przez tory kolejowe w niedozwolonych miejscach	1 zł	
2	1 (3)	Przechodzenie i przepędzanie zwierząt przez przejazdy, strzeżone w czasie gdy są zamknięte	1 zł	
3	1 (2)	Przechodzenie, przejeżdżanie i przepędzanie zwierząt przez przejazdy niestrzeżone lub strzeżone, gdy sygnały wskazują zbliżanie się pociągu, lub jeżeli niema sygnalizacji, a zbliżający się pociąg jest widoczny . . .	1 zł	
4	4	Dopuszczanie zwierząt do wchodzenia na tory kolejowe w miejscach niedozwolonych . .	1 zł	
5	1 (4) (5)	Zatrzymywanie się, wyprzedzanie się pojazdów, pozostawianie pojazdów, lub zwierząt na przejazdach, przechodzenie, przejeżdżanie oraz przepędzanie zwierząt przez przejazdy nieprzepisową lewą stroną	1 zł	
6	2 (1)	Wchodzenie na tory i torowiska, chodzenie po torach i torowiskach w miejscach niedozwolonych osobom nieupoważnionym . .	1 zł	
7	7	Wchodzenie na perony stacyjne albo na inne ogrodzone lub zamykane części stacji, przeznaczone do obsługi ruchu osobowego, bez ważnego biletu na przejazd, bez biletu peronowego, lub też specjalnego upoważnienia	1 zł	
8	6	Wchodzenie na perony stacyjne i do innych pomieszczeń na stacjach, jakoteż wychodzenie z nich przez przejścia do tego nieprzeznaczone	1 zł	
9	7 (2) i 8	Nieuzasadnione przebywanie na terenie dworca kolejowego, lub przebywanie w pomieszczeniach stacyjnych w celach, do których te pomieszczenia nie są przeznaczone	1 zł	
10	7 (4)	Wprowadzanie do poczekalni i restauracyj stacyjnych rowerów i psów, z wyjątkiem małych piesków pokojowych, oraz palenie tytoniu, jeżeli zakaz taki został w tych poczekalniach i restauracjach ogłoszony . . .	1 zł	
11	9	Zanieczyszczanie pomieszczeń stacyjnych, peronów, torów, ramp, placów, studzien, ładowni i wogóle obszaru kolejowego . . .	1 zł	
12	11 (4)	Wychylanie się z okien wagonów, zatrzymywanie się na pomostach wagonów w czasie biegu pociągu	1 zł	
13	11 (4)	Przechodzenie w czasie biegu pociągu z jednego wagonu do drugiego, jeżeli wagony nie są połączone ze sobą przejściami ochronnemi	1 zł	

L. p.	Paragraf i ustep rozporządzenia M. K. o porządku na kolejach	Nazwa wykroczenia	Wysokość grzywny	Uwagi
14	11 (4)	Przebywanie w pociągu podczas jego biegu w miejscach nieprzeznaczonych dla podróżnych, jak stopnie, dachy, budki hamulcowe i t. p.	1 zł	
15	12 (2)	Zajęcie przez podróżnego miejsca w wagonie, jeżeli zostało ono zajęte przedtem przez innego podróżnego i jeżeli dowód zajęcia był widoczny	1 zł	
16	12 (3)	Zajęcie miejsca w przedziale dla kobiet przez mężczyzn w wieku powyżej 10 lat	1 zł	
17	14	Palenie tytoniu w przedziałach dla niepalących lub w przedziałach dla kobiet	1 zł	
18	19	Plucie na podłogę w wagonach, zanieczyszczenie siedzeń i wogóle zaśmiecanie i zanieczyszczanie wagonów	1 zł	
19	19	Korzystanie z ustępów w pociągach podczas postoju pociągów na stacjach	1 zł	
20	5 (1) 5 (2)	Palenie ognisk na obszarze kolejowym, używanie ognia i palenie tytoniu w magazynach, składach i na rampach lub w ich pobliżu	2 zł	
21	11 (2)	Wsiadanie i wysiadanie z pociągu w miejscach do tego nieprzeznaczonych lub z niewłaściwej strony	2 zł	
22	11 (3)	Wsiadanie i wysiadanie w czasie biegu pociągu	2 zł	
23	11 (4)	Otwieranie zewnętrznych bocznych drzwi wagonów w czasie biegu pociągu	2 zł	
24	17	Wyrzucanie z wagonu takich przedmiotów, któremi można wyrządzić komuś szkodę na zdrowiu lub stratę materjalną	2 zł	
25	21	Umieszczanie na obszarze kolejowym bez pozwolenia właściwych władz kolejowych, ogłoszeń, reklam i napisów	2 zł	
26	18	Używanie i palenie w wagonach jakiegokolwiek ognia oprócz zapałek, zapalniczek i świec umieszczonych w osłoniętych latarkach	5 zł	
27	20	Uprawianie bez specjalnego pozwolenia na obszarze kolei i w wagonach handlu, różnych produkcyj zarobkowych (gry na instrumentach i t. p.)	5 zł	
28	10 (1)	Wejście do pociągu bez ważnego biletu jazdy koleją, lub bez specjalnego pozwolenia	5 zł	

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 78515. 1.X.35. 12.700.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.